

Aktuális kérdések irodalma. *Fővárosi Könyvtár.* 41—44. szám. Budapest, 1928.

A Fővárosi Könyvtár, mint erről e helyen már többször beszámoltunk, a való élettel közvetlen kapcsolatban kíván élni s ezért gyors egymásutánban adja ki a mindenkori érdeklődés középpontjában álló kérdéstről a könyvtárban meglévő munkák, cikkek lajstromát. A folyó évben négy ily lajstrom jelent meg, kettő az utóbbi lajstromoknál szokásos, hosszú, keskeny formában, kettő díszes füzet alakjában. Az előbbihez a 41. és 43. számú lajstrom tartozik. Míg a 41-es a *Valorizáció*-ról szóló 195 cikk címét tartalmazza, addig a IX. amsterdami olimpiazzalkalmából kiadott 43. számú lajstrom, mely a *Sport- és Testnevelés* irodalmának *válogatott* anyagát hozza, 259 mű, illetve cikk címét közli s lapalji jegyzetben utal arra, hogy a «sportkérdés tüzetes irodalma a központi könyvtár ... szakkatalógusában található». Nagy művészek elmúlásának emlékezetéül jelentek meg a 42. és 44. számú lajstromok. DÜRER Albrecht halála 400-ik évfordulójának köszönhetjük a 42. számú, díszesen kiállított füzetet, *Albrecht Dürer. 1528—1928. Egyszerűség kísérlet egy magyar Dürer-bibliográfiához*. Ez a külföldi vonatkozásra való tekintettel a címeket német fordításban is közli s ugyanígy a szükséges jegyzeteket is. Igen helyesen «kísérlet»-nek mondja a bibliografiát, mert — ily szorgos lajstrommegjelentetés mellett — nem állott már annyi idő a Fővárosi Könyvtár rendelkezésére, hogy egy végérvényes bibliografiát adhasson. (Egyébként külföldön is teljesen elfogadott gyakorlat az «Essai de bibliographie...»). Egy-két elírás alighanem akad e bibliografiában. Én egyről tudok. A M. Könyvszemlében —g.— (= ESZTEGÁR László) a *Dürer-kiállítás az Országos Képtárban* címen irt rövid értesítése nem 1883-ban, hanem 1900-ban jelent meg. A DÜRER-bibliografiában felsorolt 188 címből csak 18 hiányzik a Fővárosi Könyvtár állományából. — A 44. számú lajstrom: *Franz Schubert 1828—1928 november 19. A Fővárosi Nyilvános Könyvtár ünnepi kiadványa a nagy zeneköltő halálának 100. évfordulója alkalmából*. N. 8-r. 67 lap. E kiadvány több, mint lajstrom vagy bibliográfia: ez a magyar zenetörténet hasznos segédeszköze. Két főrésze oszlik: I. *Schubert és a magyarok*. II. *Külföldi Schubert-irodalom*. Az első rész magában foglalja SCHUBERT magyaros témájú műveinek, magyaroknak ajánlott műveinek, magyar költők SCHUBERT által megzenésített műveinek jegyzékét, továbbá a magyar SCHUBERT-bibliografiát, végül a SCHUBERT halálát követő fél-

században Magyarországon előadott SCHUBERT-kompozíciók lajstromát. A második részben fel vannak sorolva azok a SCHUBERTtel foglalkozó munkák, melyek a Fővárosi Könyvtárban megvannak. E 103 cím a következőképpen oszlik meg: Életrajz, Emlékek 57; Levelezés 2; Zenéjéről 37; SCHUBERT a szépirodalomban 7. Bizonyos röstelkedéssel kell megállapítanunk, hogy a hazai bibliográfiának 51 címében egy önálló mű van csupán, a többi folyóirat, vagy újságcikk, általános zenetörténetből való fejezet, vagy idegenben megjelent magyar vonatkozású mű. Ez mutatja leginkább, hogy nálunk sem foglalkoztak e szerénylelkű lángésszel, hanem inkább műveit éneklik, játsszák. Ez fokozza az előadott művek jegyzékének értékét, mely nagy gonddal és sok fáradsággal készült. Derék munka.

I. K.

Ungarische Jahrbücher. Bücherschau. 1926. Heft 4. Berlin, 1926. W. de Gruyter.

A GRAGGER Róbert kezdeményezésében megindult német kritikai könyvszemle utóbbi közleményünk óta 115 ismertetést hoz a tudományok minden ágából a magyar könyvtermelés évi javaterméséről. Magyarul is szívesen látnánk egy hasonló rendszeres és minél elfogulatlanabb kritikai áttekintést, annál többre becsüljük tehát irodalmunknak e nagyon szerencsés modorú külföldi propagálását. Nagy előnyét látnánk sok tekintetben, ha nemcsak e német kiadvány fejlődne ki minél jobban, de meg lenne a párja mielőbb francia és angol nyelven is.

Dr. NYIREŐ ISTVÁN.

Divald Kornél: *Magyarország művészeti emlékei.* Budapest, 1927. K. M. Egyetemi Nyomda. (2 lev. + 255 l.)

Egy könyv, melynek hangjából mindvégig kiérzik az a nagy-nagy szeretet, mely kiváló műtörténészünket évtizedeken át hajtotta — igen gyakran az országúttól legtávolabbeső falucskákba, templomokba, kúriákba is — hogy művészeti emlékeiből az elpusztulás előtti utolsó órákban közgyűjteményeink számára megmentsse a még megmenthetőket. Fáradozásának javaeredményét veszítettük el a felsőmagyarországi — különösen bártfai és besztercebányai — múzeumokkal, de megkaptuk bő tapasztalatainak, gazdag tudásának leszűrt eredményeit ebben a szép munkában, mellyel műtörténelmünk nagyon is régóta számontartott tarozását róttá le.

A könyv a magyar föld őskori, római és népvándorláskori emlé-